



מ"ת 32668/01/15 - מדינת ישראל נגד דוד לנקרי

בית משפט השלום בטבריה

27 ינואר 2015

מ"ת 32668-01-15 מדינת ישראל נ' לנקרי(עציר)

מ"ת 32665-01-15

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא
המבקשת
נגד
המשיב
דוד לנקרי (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד נוח רחאל מטעם המשיב: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד חאזם יוסף מטעם הסנגוריה
הציבורית

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו, בהתאם לסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

רקע

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירות של **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **תקיפה**, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין; **תקיפה הגורמת חבלה ממש**, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין; **היזק לרכוש במזיד**, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין; **התנהגות פרועה במקום ציבורי**, עבירה לפי סעיף 261(א)(1) לחוק העונשין.

3. עובדות המקרה פורטו בהרחבה בכתב האישום. בקליפת האגוז יאמר, כי ביום 12.1.2015 בשעה 23:50 הגיע המשיב לחנות הידועה בשם "הפיצוציה של ניני", צעק, קילל דחף ואיים על נוכחים במקום. כתב האישום מייחס בהמשך כי המשיב גרם נזק לרכוש במזיד וכן תקף וגרם לחבלות של ממש.



טענות הצדדים

4. ב"כ המבקשת עותרת להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, תוך שהיא מציינת כי לא ניתן לשחררו בחלופה אשר אינה מאיינת את מסוכנותו של המשיב.

5. ב"כ המשיב מסכים לקיומן של ראיות לכאורה, עילת מעצר ועתר לשחרר את המשיב בחלופת מעצר בבית אמו בפיקוח אמו ואשתו.

דין:

6. בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, עליו לבחון את שאלת קיומן של ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר.

7. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, על כן על בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור לחלופת מעצר בהתאם לסעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים.

8. במסגרת שיקוליו בית המשפט בוחן את המסוכנות תוך הבאה בחשבון של נסיבות המקרה והראיות שבפניו, ביחד עם נתוני האישים של המשיב, לרבות עברו הפלילי. (ראה: בש"פ 5222/97 **קופל פטשניק נ' מדינת ישראל** פ"ד נא(4) 702, בעמ' 706-707).

9. ב"כ המשיב עתר לשחרור המשיב בחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אמו. בית האם מצוי במרחק של 2 קילומטרים ממקום מגורי המתלוננים.

10. לא שוכנעתי, כי החלופה שהוצעה על ידי המשיב הולמת את מידת המסוכנות הנשקפת ממנו וכי יש בה בכדי לאיין את מסוכנותו. בבית המשפט נחקרו המשמורניות המוצעות ולא התרשמתי כי יש בכוחן כדי להוות משמורניות מתאימות.

יתרה מכך, החלופה המוצעת נמצאת בסמכויות למקום מגורי המתלוננים, וכן למקום קרות האירוע. מדובר במרחק הליכה קצר.

11. נתתי דעתי לעצם העבירות המיוחסות למשיב, כפי שהדברים עולים מתוך חומר החקירה. צפיתי באולם בית המשפט בסרטון ממצלמות האבטחה בהם נראה המשיב כשהוא נוהג באלמונית רבה, מפיל חיתתו על כל הנוכחים משך זמן ארוך ולא נרגע, גם כאשר הנוכחים מבקשים לרצותו. מדובר בעבירות חמורות, לכאורה, ואין בטענת ב"כ המשיב כי המשיב פעל תחת השפעת אלכוהול כדי להקל מחומרת המעשים. מעשיו של המשיב לאור עברו הפלילי מצביעים על מסוכנות רבה.



12. מעבר לאמור לעיל, עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של המשיב, מלמד כי לחובתו עבר פלילי עשיר בגין עבירות סמים, איומים, חבלה חמורה, חבלה כשהעבריין מזוין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפה סתם. עברו הפלילי אף כולל מאסר מותנה בר הפעלה בגין עבירות אלימות מסוג פשע.

13. משמצאתי כי לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב בחלופת מעצר, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תשע"ה, 27/01/2015 במעמד הנוכחים.

דורון פורת, שופט סגן נשיא